

001	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

Vaikka työtä riittää myös jatkossa, Metso on vienyt metsien monimuotoisuutta koko ajan parempaan suuntaan. **YMPÄRISTÖMINISTERI VILLE NIINISTÖ (VIHR.)**



MARKKU VUORIKARI

Energiapuuterminaalit helpottavat hakeyrittäjien toimintaa, koska puuta voi toimittaa niihin pitkin vuotta. Voimalaitokset hakevat puuta terminaalista talvella, kun lämmityksen tarve lisääntyy.

Hakkeen poltto jää välivaiheeksi

Tulevaisuudessa energiapuu päätyy rannikon biojalostamoihin. Vielä haketta kuitenkin poltetaan, ja yrittäjien harmiksi toimitukset painottuvat talveen.

.....

Hakkeen poltto on jäämässä vain välivaiheeksi. ”Tulevaisuudessa puuvirrat suuntautuvat korkean lisäarvon tuotteisiin. Hakkeen poltto ei kuulu siihen kategoriaan”, kertoi johtaja **Kari Kangas** Metsätalouden kehittämiskeskus Tapiosta.

Kangas puhui torstaina Koneyritystien energiapäivässä Helsingissä. Valmisteilla olevassa metsäpolitiitissa selonteossa pohditaan, miten metsistä saadaan hyvinvointia tulevaisuudessa. Selonteko annetaan eduskun-

nalle tämän vuoden loppupuolella tai ensi vuoden alussa.

Käynnissä on ollut työpajakierros, jossa erilaisilta ryhmittä on kysytty näkemyksiä metsien käytöstä.

”Todella monessa keskustelussa on toistunut, että puu on vain siirtymävaiheen polttoaine.”

Kangas ei silti usko, että puun poltosta luovutaan täysin. Energian pientuotanto jatkuu maakunnissa.

Tulevaisuudessa eniten puuta menee kuitenkin rannikolla sijaitseviin biojalostamoihin,

joiden tuotanto päättyy pääosin vientiin.

Kausivaihtelut saatava vähenemään Koneyrittäjien kannalta puuvirtojen suuntautuminen biojalostamoihin olisi positiivista. Nyt energiapuutoimitukset voimalaitoksille painottuvat talveen. Kesällä kuljetuksia on vähän ja kuljettajia joudutaan jopa lomauttamaan.

”Vielä lähitulevaisuudessa polttoaineiden käyttö painottuu talveen. Biojalostamoiden perustamisesta ei varmaan

tehdä ihan nopeita ratkaisuita”, huomautti seminaarissa puhunut hankintapäällikkö **Jorma Kaukoaho** Stora Ensolta.

Hänen mukaansa metsäenergian käytön kasvulle asetetut tavoitteet edellyttävät kuitenkin puun ympärivuotista korjuuta ja toimituksia jo nyt. ”Se tarkoittaa, että koneiden pitää olla metsässä ja haketuspaikoilla ympäri vuoden.”

Voimalaitokset olisi syytä saada nykyistä paremmin mukaan energiapuun toimitusketjuun. Koneyrittäjä voisi viedä puun terminaaliin kesällä, ja

voimalaitos hakisi sen sieltä käyttöönsä talvella.

Kaukoaho kertoi, että Stora Ensossa on myös alettu selvittää, miten hakkeen varastointia voitaisiin parantaa. Säilyisikö hakekasa paremmin, jos sitä tiivistettäisiin, ilmastoitaisiin, peitettäisiin tai siitä tehtäisiin optimaalisen kokoinen?

Hakeyrittäjien tulokset pakkasella Hakeyrittysten nettotulokset ovat laskeneet tasaisesti, totesi Koneyrittäjien liiton kehittämispäällikkö **Aku Mäkelä**.

Vuonna 2011 yritykset tekivät keskimäärin 2,2 prosenttia tappiota.

Hakevuori Oy:n toimitusjohtaja **Reijo Wuorio** kannusti yrittäjäkollegoitaan pienentämään kausivaihteluita omilla päätöksillään. Vaikka yrityksen kaikki autot ajaisivatkin talvella metsähaketta, kesällä osa niistä voi ajaa kiveä.

Wuorion mielestä yrittäjien kannattaisi myös tehdä yhteistyötä, jotta autoille tulisi mahdollisimman vähän ajoa tyhjänä. ”Siitä voisi olla hyötyä, jos joidenkin alueiden risuja

vaihdettaisiin keskenään.”

Niin pitkään kuin yritysten tulokset pysyvät pakkasella, toimintaympäristökin säilyy vaikeana.

Kotimaiset energiat Oy:n toimitusjohtaja **Tommi Lahti** on huomannut, että vakuutusyhtiöt ovat ruvenneet karttamaan alaa.

”Tavallaan ymmärrän niitä. Jos käyrä on tuon näköinen ja tulos -2,2 prosenttia, olisihan kalusto kiva polttaa”, Lahti nauratti kuulijoita.

HELI VIRTANEN

Varhaisperkaus varmistaa taimikon hyvän kasvuunlähdön

Lähes kaikki kuusen istutustaimikot tarvitsevat varhaisperkausta. Ilman sitä lehtipuiden kilpailu tukahduttaa osan taimista ennen varsinaista taimikonhoitoa.

”Perkausta tarvitsevien taimien osuus on varhaisperkausikäisissä istutuskusikoissa suuri. Varhaisperkaus on erityisen tärkeä turvemailla”, kertoo tutkija **Karri Uotila** Metsäntutkimuslaitokselta.

Uotilan mukaan sellaisia kohteita on vähän, joissa valtaosa taimista selviäisi lehtipuiden kilpailusta ongelmitta varsinaiseen taimikonhoitoon asti. Nykyisten ohjeiden mukaan taimikot harvennetaan noin kolmen metrin valtapituudella.

”Eli ainespuun tuotannon kannalta nuori istutuskusikko tulee yleensä varhaisperata.”

Uotila muistuttaa, että leh-

tipuiden nopea kasvu saattaa yllättää.

Puiden välinen kilpailutilanne muuttuu nuorissa istutuskusikoissa nopeasti, minkä takia metsänomistajien kannattaa tarkkailla taimikon hoitotarpeen kehittymistä. Siinä ei riitä pelkkä metsäsuunnitelman tuijottelu.

Perkaus unohtunut Metsäntutkimuslaitos selvitti taimikoiden varhaisperkaustarvetta Pohjois-Savossa, jossa käytiin läpi 197 kuusentaimikkoa, jotka olivat 4–7 vuotta vanhoja.

Tulokset olivat varsin karuja, noin kaksi kolmesta kuusen taimikosta tarvitsi perkausta. Vain joka kymmenes kohde oli sellainen, että siellä oli metsuri tai metsänomistaja käynyt perkaamalla pelastamassa kalliit taimet.

”Viime aikoina on katsottu, ettei näin nuoria taimikoita tarvitse perata. Meidän tulokset osoittavat, että varhaisperkaus on tarpeen.”

Ellei taimikkoa perata, 20 vuoden kuluttua paikalla kasvaa hieskoivuvaltainen ryteikkö. Siitä ei saa halvalla edes energiapuuta.

”Myöhästynyt taimikonhoito se vasta kallista on. Samalla hinnalla saattaa saada varhaisperkauksen ja varsinaisen taimikonhoidon”, laskee Uotila.

Turvemaat vesottuvat Varhaisperkausta tarvittiin kipeästi etenkin turvemailla sekä yleensä ottaen liiallisesta, ajoittain seisovasta, vedestä kärsivillä kohteilla.

Keskimääräistä alhaisempi varhaisperkaustarve on muok-

kaamattomilla mailla ja, kuten odottaa saattaa, jo peratuilla kohteilla.

Muokattuiden maiden suurempi perkaustarve johtuu siitä, että myös vesakko hyötyy muokkauksesta ja nopeakasuvisena se ajaa kuuset kiinni.

Koneellinen vaihtoehto Metsurityön kallistuminen tuo varhaisperkauksen oman haasteensa, jos työ on pakko teettää vieraalla.

”Koneellinen kitkentä on nykyisin vaihtoehtoinen varhaisperkausmenetelmä rai-vaussahatyölle. Kitkentä ehkäisee vesomista, minkä ansiosta myöhemmän taimikonhoidon kustannukset ovat edulliset”, sanoo Uotila.

JARMO PALOKALLIO

Vapaaehtoinen suojelu lisääntyy vuosi vuodelta

Suojelusta maksettu 1 000–10 000 euroa hehtaarilta

Metsien monimuotoisuutta turvaavan Metso-ohjelman suosio kasvaa vuosi vuodelta. Viime vuoden suojelutavoite ylittyi kirikkaasti, kun metsänomistajat suojelivat ennätysmäiset 7 500 hehtaaria metsää.

Vapaaehtoisuuteen perustuva ohjelma tarjoaa mahdollisuuden myivät valtiolle yli 3 000 hehtaaria suojeluun kelpaavia kohteita. Yksityisiä suojelualueita perustettiin 4 250 hehtaarille.

Lisäksi tehtiin 25 määräaikaista suojelusopimusta. Niiden yhteispinta-ala oli 170 hehtaaria.

Suurempi osa määräaikaisista sopimuksista toteutetaan metsälouden tukimuodoilla. Eniten suojeltiin runsaslahoppuustoisia kangasmetsiä ja puustoisia soita sekä soiden metsäisiä reuna-alueita.

Eniten uusia Metso-kohteita syntyi Pohjois-Karjalaan, Keski-Suomeen ja Lapin eteläosaan.

Jatkossa suojeluun toivotaan etenkin lehtoja, korpia ja kohteita, jotka sisältävät runsaasti järeitä lehtipuita.

Ympäristöministeri **Ville Niinistö** (vihr.) kiittää metsänomistajia suojelutyöstä.

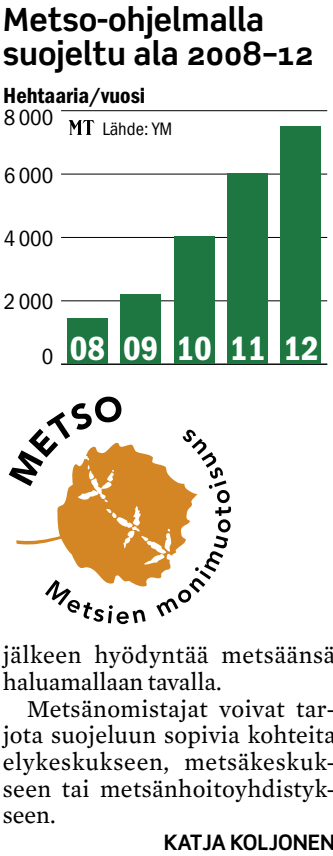
”Jokainen heistä ansaitsee kiitoksen osallistumisesta monimuotoisen metsäluontomme turvaamiseen. Vaikka työtä riittää myös jatkossa, on Metso vienyt metsien monimuotoi-

suutta koko ajan parempaan suuntaan.”

Pysyvää suojelusta maksetaan enemmän Suojelusta maksettava hehtaarikohtainen korvaus vaihtelee kohteen ominaisuuksien mukaan. Hinta muodostuu pääosin puuston käyvän arvon ja maapohjan perusteella.

Ympäristöministeriö painottaa, ettei keskihinta kerro myymistä harkitsevalle yksittäisen kohteen korvaustasosta. Hinnat vaihtelevat tyyppillisesti tuhannesta eurosta jopa yli 10 000 euroon hehtaarilta. Korvauksista ei tarvitse maksaa veroa.

Määräaikaisen suojelun korvaus on huomattavasti pienempi kuin pysyvän suojelun, koska metsänomistaja voi 20 vuoden



VÄITÖS

Metsä sitoo hiiltä luultua vähemmän

Metsän todellinen kyky sitoa hiiltä ilmakehästä on pienempi kuin on aiemmin ajateltu. Met-sän sieppaamaa hiiltä siirtyy runsaasti vesistöihin ja sieltä edelleen takaisin ilmaan.

Metsän kasvillisuus sitoo yhteyttämisen avulla hiiltä ilmakehän hiilidioksidista. Metsää on yleensä tarkasteltu omana hiiltä sitovana kokonaisuutenaan. Biologi **Terhi Rasilo** patistaa kuitenkin ajattelemaan asioita laajemmin.

”Metsä ei ole ympäristöstään

irrallinen yksikkö. Osa metsissä sidotusta hiilestä virtaa veden mukana vesistöihin, ja vesistä merkittävä määrä hiiltä palautuu edelleen takaisin ilmaan. Hän väitteli aiheesta Helsingin yliopiston bio- ja ympäristötieteellisessä tiedekunnassa perjantaina.

Metsän osuus painaa liikaa Jos hiilen sitomista koskevissa laskelmissa otetaan huomioon pelkkä metsä, sen roolia hiiliin-luna tulee helposti yliarvioitua

myös kansainvälisellä tasolla.

”Metsän ja vesistön vaikutusta hiilen sitomiseen on tarkasteltava yhdessä. Emme voi tuudittautua siihen, että meillä on näin ja näin paljon metsää, ja se las-kennallisesti toimii hiiliinlunatietäällä tavalla.”

Myös ilmastomuutos voi tuoda muutoksia metsän ja sen vesi-ympäristön kykyyn sitoa hiiltä. ”Ilmaston lämmetessä kasvit sitovat enemmän hiiltä, mutta samalla ne myös hengittävät sitä ulos rivakammin. Yleistyvät

rankkasateet pyyhkivät hiiltä mukanaan, ja vaikutus näkyy varsinkin puroissa.”

Rasilo pitääkin jo pitkään käytössä olleita rantojen suoja-vyöhykkeitä tärkeinä myös siksi, että ne säätelevät hiilen kulkeutumista vesistöihin.

”Metsä tasaa vesistöihin valuvien vesien määriä. Suomen jär-vet ovat keskimäärin melko niukkaravinteisia, ja mahdollisesti kasvava hiilen määrä saattaisi aiheuttaa niissä hapettomuutta.”

MT

MARKKU VUORIKARI



Ilmastonmuutos voi tuoda muutoksia metsän ja sen vesiympäristön kykyyn sitoa hiiltä.



Luontokeskus Haltia on rakennettu clt:stä.

Lappian hanke maksaa noin 2,6 miljoonaa euroa. Kone- ja laitehankintojen osuus on noin 1,5 miljoonaa euroa. Rahoituksesta 63,5 prosenttia maksaa Euroopan aluekehitysrahoasto. Rahoittajaviranomaisen on Lapin liitto. Lappian omarahoitusta on 28 prosenttia, noin 9 prosenttia tulee Kemi-Tornioalueen kehittämiskeskuselta.

HENRIK SCHÄFER